

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 28.04.1965, sp. zn. 3 Tz 12/65, ECLI:CZ:NS:1965:3.TZ.12.1965.1

Číslo: 34/1965

Právní věta: Byl-li obviněnému uložen souhrnný trest ve smyslu § 35 odst. 2 tr. zák. a později byl dalším rozsudkem uznán vinným trestným činem, spáchaným po vyhlášení prvního rozsudku a před vyhlášením rozsudku, jímž mu byl uložen souhrnný trest, nejde v případě posledního odsouzení o souběh trestných činů, který je nutným předpokladem uložení souhrnného trestu, nýbrž o recidivu, takže je nutno uložit samostatný trest.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 28.04.1965

Spisová značka: 3 Tz 12/65

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Recidiva, Souběh, Trest souhrnný

Předpisy: 140/1961 Sb. § 35

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 34/1965 sb. rozh.

Byl-li obviněnému uložen souhrnný trest ve smyslu § 35 odst. 2 tr. zák. a později byl dalším rozsudkem uznán vinným trestným činem, spáchaným po vyhlášení prvního rozsudku a před vyhlášením rozsudku, jímž mu byl uložen souhrnný trest, nejde v případě posledního odsouzení o souběh trestných činů, který je nutným předpokladem uložení souhrnného trestu, nýbrž o recidivu, takže je nutno uložit samostatný trest.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 28. 4. 1965 - [3 Tz 12/65.](#))

Rozsudkem okresního soudu v Rokycanech ze dne 26. dubna 1962 sp. zn. T 34/62 byl obviněný R. N. uznán vinným trestnými činy rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245 odst. 1 písm. a) zák. č. 86/50 Sb. a krádeže podle § 247 odst. 1 zák. č. 86/50 Sb. a byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku podmíněně na zkušební dobu 3 roků za současného zrušení výroku o trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců, který byl obviněnému uložen rozsudkem okresního soudu Plzeň-jih z 22. 6. 1961 sp. zn. 2 T 32/61 podmíněně na zkušební dobu 2 roků a výrok o trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem obvodního soudu pro

Prahu 3 z 30. 10. 1961 sp. zn. 2 T 201/61 podmíněně na zkušební dobu 3 roků.

Ke stížnosti pro porušení zákona, podané předsedou Nejvyššího soudu vyslovil Nejvyšší soud, že rozsudkem okresního soudu v Rokycanech ze dne 26. dubna 1962 sp. zn. T 34/62 byl porušen zákon v ustanovení § 22 odst. 2 tr. zák. z roku 1950 a § 35 odst. 2 tr. zák.

Z odůvodnění:

Výrok o trestu v rozsudku ve věci 2 T 32/61 okresního soudu Plzeň-jih byl zrušen správně, neboť všechny trestné činy souzené ve věci T 34/62 okresního soudu Rokycany byly spáchány v době od 25. 5. 1961 do 14. 6. 1961, tedy před tím, než okresní soud Plzeň-jih dne 22. 6. 1961 vyhlásil odsuzující rozsudek.

Zrušení výroku o trestu v rozsudku obvodního soudu pro Prahu 3 ve věci 2 T 201/61 však bylo nezákonné, neboť trestný čin v této trestní věci byl spáchán 3. 7. 1961, tedy po vyhlášení rozsudku ve věci 2 T 32/61 okresního soudu Plzeň-jih. Jde sice o trestný čin spáchaný před vyhlášením napadeného rozsudku okresního soudu v Rokycanech, avšak trestný čin uvedený v rozsudku obvodního soudu pro Prahu 3 byl spáchán po vyhlášení rozsudku okresního soudu

V případě trestného činu, spáchaného 3. 7. 1961, obsaženého v rozsudku obvodního soudu pro Prahu 3 z 30. 10. 1961 sp. zn. 2 T 201/61, nejde o poměr uvedený v § 35 odst. 2 tr. zák., resp. § 22 odst. 2 tr. zák. z roku 1950, neboť vyhlášením rozsudku okresního soudu Plzeň-jih byl tento poměr přerušen, obviněný byl tímto rozsudkem varován, takže již nejde o souběh trestných činů, který je nutným předpokladem uložení souhrnného, resp. dodatkového trestu, ale jde o recidivu, takže je nutno ponechat zde samostatný trest. Na tom nic nemění ta skutečnost, že rozsudek okresního soudu v Rokycanech byl vydán po spáchání trestného činu, uvedeného v rozsudku obvodního soudu pro Prahu 3, neboť trestné činy, uvedené v rozsudku okresního soudu v Rokycanech, mohly být souzeny již rozsudkem okresního soudu Plzeň-jih, kdyby tenkrát již vyšly najevo, kdežto trestné činy, uvedené v rozsudku obvodního soudu pro Prahu 3 nemohly rozsudkem okresního soudu Plzeň-jih být souzeny, neboť byly spáchány po jeho vyhlášení. Z toho je jasně patrné, že rozsudek okresního soudu v Rokycanech není k rozsudku obvodního soudu pro Prahu 3 v poměru uvedeném v § 22 odst. 2 tr. zák. z roku 1950 a v § 35 odst. 2 tr. zák.

Okresní soud v Rokycanech neměl však ukládat ani k rozsudku okresního soudu Plzeň-jih souhrnný trest, ale trest dodatkový.

Trestné činy, uvedené v rozsudku okresního soudu v Rokycanech, i okresního soudu Plzeň-jih jsou všechny kvalifikovány podle trestního zákona z r. 1950 a měl proto být okresním soudem v Rokycanech uložen dodatkový trest podle § 22 odst. 2 tr. zák. a to pouze k trestu uloženému R. N. rozsudkem okresního soudu Plzeň-jih ze dne 22. 6. 1961 sp. zn. 2 T 32/61.

Okresní soud tím, že uložil souhrnný trest a zrušil výrok o trestu, uloženém též rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 3 z 30. 10. 1961 sp. zn. 2 T 201/61, porušil zákon v ustanovení § 22 odst. 2 tr. zák. z r. 1950 a § 35 odst. 2 tr. zák.